PENICILINĂ, SPORT ŞI CONŞTIINŢĂ

(Urmare din pag. 1)

juns fruntaşe în campionatul naţional, necoborind niciodată sub locul III în 14 ani de activitate, situîndu-se de trei ori (în 1973, 1977, 1978) pe locul II şi cucerind de două ori, în 1971 şi în 1972, mult rîvnitul titlu naţional.

S-a scris deseori frumos despre performanţele echipei de volei Penicilina. Elogiile, aprecierile foarte favorabile au fost pe deplin meritate. Ceea ce-şi propun însă, între altele, rîndurile de faţă este sublinierea realităţii că o întreagă generaţie de voleibaliste ale Penicilinei a făcut atît performanţă sportivă cît şi performanţă socială. **Carolina Nan, Aurelia Ichim, Ana Martinaş, Nadia Sava, Florentina Itu, Mariana Zamfir, Viorica Bicheci, Ana Zabara, Lucia Dobrescu** au fost fruntaşe în sport, dar au fost fruntaşe şi în întreprindere, şi la studii, au obţinut o calificare, au ajuns tehniciene, economiste, profesoare, stimate toate la locul de muncă. Generaţia tînără (Marina Bejenaru, Gabriela Coman, Lucreţia Mirea etc.) merge pe acelaşi drum.

„Ceea ce se întîmplă cu voleibalistele noastre — ne spunea directorul „Penicilinei", ing. **Veniamin Munteanu** — este, în fond, un lucru firesc azi, într-o Românie care se prezintă în faţa Congresului al XII-lea al partidului cu remarcabile reuşite şi minunate împliniri în toate sectoarele de viaţă. Sportul de performanţă este făcut de oameni noi, care cresc în mijlocul nostru, oameni cu care ne mîndrim şi la fabrică şi la terenul de joc, şi cînd prepară antibiotice şi cînd luptă pentru victoriile lor sportive. România Congresului al XII-lea are sportivi-oameni pe măsura ei".

Nu mai avem nimic de adăugat cuvintelor frumoase, pline de conţinut, de esenţă, ale directorului Munteanu. În fond, are dreptate. O pagină obişnuită în „Cartea de aur" a României Congresului al XII-lea, o pagină al cărei titlu ar putea să fie şi cel pe care vi-l propunem dumneavoastră, cititorilor : Penicilină, sport şi conştiinţă.

DUMINICĂ VOR FI CUNOSCUŢI CAMPIONII ŢĂRII LA CICLOCROS

Sezonul competiţional la ciclism se va încheia duminică la prînz cînd la Poiana Braşov vor fi cunoscuţi campionii ţării pe anul 1979 în proba de ciclocros.

Din cauza timpului puţin favorabil s-a stabilit ca întrecerile să înceapă sîmbătă la ora 15 cînd vor intra în concurs juniorii mari, duminică dimineaţă, de la ora 10, urmînd să-şi dispute întîietatea juniorii mici şi seniorii. Alergările care vor avea loc pe traseul clasic din Poiană, cu startul de pe platoul din dreptul cabanei Vînătorul se anunţă deosebit de disputate. Cicliştii din Ploieşti, Brăila, Tg. Mureş, Braşov etc. s-au pregătit intens şi sînt hotărîţi să dea o ripostă dîrză colegilor lor din Bucureşti.

ŞTAFETA FAMILIEI

Iubitorii sportului care urmăresc îndeaproape activitatea poloiştilor noştri ştiu că **Dinamo Bucureşti** deţine un record greu de egalat, că **Dinu Popescu** împreună cu coechiperii săi se pregătesc să cucerească cel de al 20-lea titlu de campioni pentru clubul lor. La baza multiplelor succese ale echipei din şos. Ştefan cel Mare se află munca pasionată a celor doi tehnicieni, **Anatol Grinţescu** şi **Iuliu Capşa**, care de-a lungul ultimilor ani au descoperit în permanenţă jucători talentaţi, i-au format şi apoi i-au promovat în prima echipă, unii ajungînd chiar în reprezentativele ţării.

Accente

Dealtfel, de mai mulţi ani, formaţiile de juniori ale clubului domină întrecerile republicane ale speranţelor polo-ului românesc, furnizînd continuu echipei-fanion cadre de nădejde. Chiar şi în 1979, ambele titluri la juniori au revenit poloiştilor dinamovişti.

În „noul val" al campionilor s-a distins în acest an cîţiva jucători de mare talent. Unul dintre ei, înalt, bine legat pentru cei numai 16 ani ai săi, este **Vlad Hagiu**, golgeter şi cel mai tehnic poloist în campionatul juniorilor mici, golgeter al campionatului juniorilor mari, ca şi al Balcaniadei juniorilor de la Sofia. Specialiştii afirmă despre Vlad, fiul **Evelinei Slavici-Hagiu**, componentă a echipei de gimnastică ce ne-a reprezentat la Olimpiada de la Helsinki, că ar fi unul dintre cele mai valoroase produse ale polo-ului românesc. Nu mai puţin talentat şi ambiţios să calce pe urmele tatălui său, **Gabriel Moiceanu**, unul dintre cei mai valoroşi rutieri din istoria ciclismului românesc, este şi coechipierul lui Hagiu (ambii sînt colegi de clasă, la Liceul nr. 2 din Bucureşti), **Cătălin Moiceanu**, foarte bun înotător, cu un şut demn de invidiat. Din caietul său personal poţi afla totul despre cele peste 250 de meciuri jucate (şi cîteva sute de goluri marcate), de la prima partidă oficială, disputată în urmă cu 3 ani, în campionatul de copii şi pînă azi. Dorinţa lor cea mai fierbinte (ca şi a altor jucători dinamovişti talentaţi ca **Florin Adeleanu** şi **Radu Ionescu**) este să ajungă în echipa naţională, să joace la Olimpiadă, să egaleze, cel puţin, faima sportivă a părinţilor lor.

Adrian VASILIU

P.S. Am văzut în campionatul de copii al Capitalei, competiţie în care s-au lansat **Şerban Popescu, Mihai Tudor, Eugen Ionescu, Doru Ciobăniuc, Vlad Hagiu, Cătălin Moiceanu** şi alţi tineri talentaţi ai polo-ului românesc, o foarte bună echipă a clubului Steaua, antrenată de harnicul şi inimosul **Francisc Crişan**, care de foarte mulţi ani descoperă şi creşte tineri jucători... pentru alte echipe. Poate că în sezonul viitor vom descoperi şi o bună echipă de juniori a clubului militar.

ETAPA A 11-a A CAMPIONATULUI DE RUGBY

(Urmare din pag. 1)

este firesc, după aspectul jocului.

Arbitrul **M. Gavrici** a condus corect următoarele formaţii : ŞTIINŢA : **Gligor — Pascale, Varga** (min. 13 Ciobanu), **Cantea, Tirniancev — Balint, V. Ion** — Atanasiu, **Urdea, Florea** — Pujină, Ştefiuc — Curea, **Moţ**, Melniciuc. STEAUA : **Ţaţa** — Roşu, Zafiescu I. Fuicu, Teleaşă — Alexandru, **Suciu — Murariu, M. Ionescu** (min. 61 Rădulescu), Achim — **Postolachi, Pintea** — Cioarec, **Munteanu**, Pojar.

R. C. GRIVIŢA ROŞIE — ŞTIINŢA PETROŞANI 12—3 (6—0). Ieri dimineaţa, în Parcul Copilului, Griviţa Roşie şi-a apărat cu succes locul doi în clasament, întrecînd formaţia studenţilor din Valea Jiului. Din nou fundaşul SIMION a fost autorul tuturor celor 12 puncte, realizate toate în urma transformării unor lovituri de picior : primele trei din drop (min. 2), celelalte din „pedepse" (min. 27, 46 şi 59). Punctele de onoare ale studenţilor le-a reuşit tot un fundaş, TUDOSE, care în min. 54 a transformat o l.p. Jucătorii formaţiei gazdă — al căror loc secund în clasament le creează oricum obligaţii, spectatorii urmărindu-i cu exigenţă sporită — poartă în cîmp destul de bine balonul, dar atacurile lor se lateralizează prea adesea negăsindu-se încă jucătorii care să „spargă" apărarea adversă. În afara fundaşului **Simion** (care a jucat precis) am mai remarcat jocul lui **P. R. Marin** (în tuşă), activitatea lui **Voicu** şi **Pena** (care a intrat după pauză) în fazele de atac şi apărare (mai ales) şi străduinţele lui **Al. Marin** (pe aripă). Oaspeţii au dezamăgit, pentru că din partea lor aşteptăm mereu mai mult. Dar indolenţa unor jucători (Dinu, Nedelcu, chiar Şt. Constantin) a privat echipa de un scor mai strîns, la care avea dreptul după aspectul general al partidei (Nedelcu a reuşit... ratarea unei l.p. de la 10 m din faţa butului !!), anulînd totodată eforturile lui **Ortelecan, Bucan, Bonea, Palamariu, Ghiţă** ş.a. care au vrut să joace. Excelent arbitrajul lui **St. Rădulescu.**

D. CALLIMACHI

DINAMO — RULMENTUL BÎRLAD 54—0 (24—0). Joc la discreţia echipei Dinamo care a marcat cu uşurinţă ori de cîte ori a vrut. Cele mai multe puncte : CONSTANTIN (16, din lovituri de pedeapsă şi transformări). Arbitru : **Gh. Bucur. (D. Moraru — Slivna,** coresp.).

POLITEHNICA IAŞI — UNIVERSITATEA TIMIŞOARA 12—4 (12—0). Gazdele s-au descurcat mai bine pe grămadă, jocul „la mînă" fiind îngreunat de terenul desfundat. Autorii punctelor : MANEA, PĂTRĂHĂU (încerc.), NISTOR (2 tr.), respectiv COMĂNICI (încerc.) Arbitru : **Gh. Bănceanu. (D. Onciul,** coresp)

C. S. M. SIBIU — R. C. SPORTUL STUDENŢESC 26—16 (8—10). Sibienii au fost superiori dar au greşit decisiv în două situaţii. Finalul de partidă a fost din acest motiv „fierbinte". Au marcat : UNGUREANU, BANCIU, FERARU (încerc.), SÎRBU 4 l.p + tr., respectiv A. HARITON l.p.c., C. HARITON (încerc.), TOADER 3 l.p. Arbitru : **Gh. Huştiu. (I. Boţocan,** - coresp.).

FARUL — C.F.R. BRAŞOV 54—0 (30—0). Joc la discreţia gazdelor care au folosit mai mulţi juniori. S-au înscris 11 încercări : BORŞARU (3), LIVADARU (2), MARCU, GRIGORE, IONIŢĂ, MATEI, MALANCU, VĂRZARU (cîte una); BEZUŞCU a transformat două dintre ele, realizînd puncte şi din două lovituri de pedeapsă. Arbitru : **Fl. Dudu. (C. Popa,** coresp.)

RAPID — VULCAN 9—3 (0—0). Meci cîştigat de gazde în mare „nevoie" de puncte. Înaintarea rapidistă a jucat mai bine în grămezile spontane, mai grupat, fapt determinant în obţinerea victoriei. Oaspeţii au deschis scorul prin MIHAI (l. p.). Apoi Rapid egalează prin ŞIŞIU (l. p.) şi tot el mai reuşeşte două drop-uri. A condus : **P. Soare.**

AUTOMOBILISMUL ÎN ACTUALITATE

LA SIBIU s-a desfăşurat recent ediţia a III-a a Raliului auto „Cheile Cibinului", competiţie organizată de A. S. Retezat Sibiu, pe distanţa de 152 km, pe ruta Sibiu — Păltiniş — Curmătura — Răşinari — Cisnădie — Sibiu. Raliul s-a bucurat şi de data aceasta de un frumos succes. Iată cîştigătorii : **clasa a II-a** (pînă la 1150 cmc) **P. Bratu** — I. Lupu — I.P.A. Sibiu ; **clasa a V-a** (Dacia 1300 cmc grupa I) fraţii Iosif — **Martin Şanta** — A. S. Retezat ; **clasa a VI-a** (Dacia 1300 cmc grupa II) **M. Faur** — F. Jecu — I.P.A. Sibiu. **(I. Ionescu** — coresp.)

ÎNTR-O EXCELENTĂ ORGANIZARE, asigurată de filiala A.C.R. şi Asociaţia sportivă Automobilul, s-a disputat timp de două zile, pe kartodromul din Galaţi „Cupa de toamnă" la karting. Au participat 80 de concurenţi din 16 asociaţii sportive din ţară, concursul reprezentînd o frumoasă reuşită tehnică şi spectaculară. Stabilirea clasamentelor s-a făcut, în premieră absolută pe ţară, prin teletransmisie, cu ajutorul unui calculator electronic, instalaţie realizată de către un colectiv de la Centrul teritorial de calcul din Galaţi. La seniori, pe primul loc s-a situat **Udo Sverak,** de la Unirea tricolor Bucureşti, iar la juniori tînărul **Petre Niculescu,** din cadrul aceleiaşi asociaţii. **La fete,** întrecerea a revenit concurentei **Renata Fuss,** tot de la Unirea tricolor Bucureşti. **(T. Siriopol — coresp.)**

DUPĂ CURSELE AUTOMOBILISTICE de viteză în coastă de la Păltiniş-Sibiu şi de pe Gutin -Baia Mare, sîmbătă se va desfăşura pe serpentinele de la Pîrîul Rece, din apropierea Predealului, ultima etapă a campionatului auto de viteză în coastă, cînd vor fi desemnaţi campionii ţării la această dificilă probă din sportul cu motor. Cursele vor avea loc sîmbătă dimineaţă, pe un traseu de 7 km, cu sosirea în faţa cabanei şi a complexului B.T.T.

TINERII LUPTĂTORI ÎN ÎNTRECERI

La sfîrşitul acestei săptămîni (sîmbătă şi duminică) se dă startul într-o nouă ediţie a campionatului republican pe echipe al juniorilor la lupte libere, competiţia similară la greco-romane urmînd să-şi desfăşoare prima etapă în zilele de **10 şi 11** noiembrie.

Concursul republican de toamnă pentru copii va avea loc la Cluj-Napoca (libere), în zilele de 8, 9 şi 10 noiembrie, iar cel de greco-romane la Timişoara, în perioada 23—25 noiembrie.

PROMISIUNE LA ALTE... PROMISIUNI

A intrat în obişnuinţă faptul ca la începutul fiecărui sezon de patinaj federaţia de specialitate să doteze cu materiale şi echipament secţiile care au cele mai multe elemente tinere. Anul acesta, însă, forul de resort a fost nevoit să amîne această lăudabilă acţiune. De ce ? Explicaţia ne-a furnizat-o secretarul F.R.P., **Grigore Arjoca : „Cele 200 de perechi de patine care trebuiau de mult să se afle în posesia copiilor şi juniorilor se găsesc, de un an, la Întreprinderea de materiale sportive din Reghin pentru a fi montate pe ghetele comandate acolo. Banii**

Sublinieri

au fost încasaţi de cei în drept, iar delegaţii noştri au făcut pînă acum 4—5 drumuri pînă la Reghin pentru a aduce marfa. Dar s-au întors doar cu... promisiuni. Nu ştim ce să mai credem...".

Mergînd pe urmele acestei sesizări am luat legătura cu întreprinderea menţionată. Iată ce ne-a relatat directorul comercial, **Ladislau Szakacs : „Este adevărat, nu ne-am respectat promisiunile faţă de F.R.P. Acum s-a eliberat linia de montaj şi cu toate că lucrarea necesită unele operaţii suplimentare promitem că în 2—3 zile cele 200 de perechi de ghete cu patine vor fi expediate către beneficiar".**

Sperăm că promisiunea tovarăşului Ladislau Szakacs nu va fi iarăşi o simplă... promisiune, pentru că sportivii din întreaga ţară au nevoie de patine. Iarna bate la uşă...

Traian IOANIŢESCU

Educaţia fizică, domeniu al pedagogiei

CORIGENT LA LECŢIILE DE SPORT. ESTE POSIBIL, DAR NU ESTE FIRESC !

Corigent la educaţie fizică ! Iată o realitate care, oricît de limitată, am întîlnit-o totuşi în două unităţi de învăţămînt din Capitală.

Prof. **Cristian Ştefănescu,** de la Liceul „Alexandru Sahia", deţine, de pildă, un record sui-generis : în anul şcolar 1978/79 a lăsat nu mai puţin de 11 corigenţi. Frapîndu-ne nu numai cifra, ci şi faptul în sine, i-am solicitat explicaţii : **„Cei în cauză au avut abateri grave, pe planul disciplinei, absentînd cu regularitate nu numai de la lecţiile de educaţie fizică, ci şi de la celelalte obiecte de învăţămînt. În ce mă priveşte, am considerat că nu este firesc să închid ochii. Din păcate, exigenţa mea a fost interpretată drept o bizarerie, un mod de a mă detaşa de unii colegi de breaslă, după părerea mea mai concesivi. Şi mai trist mi se pare faptul că, deşi o parte dintre elevii cu un asemenea comportament se aflau într-o situaţie de repetenţie, totuşi, printr-un miracol, ei au obţinut medii de promovare ; iar eu am rămas un fel de exponent al poziţiei închistate, un cadru didactic care refuză să se... modeleze ! Cred că în cazul unor tineri nărăviţi, care dispar din şcoală cu zilele, în ciuda eforturilor făcute de conducere, de organizaţia de tineret, de profesorii-diriginţi de a-l aduce pe drumul cel bun, s-ar fi cuvenit să se adopte o poziţie fermă. A fi pedagog nu înseamnă, după mine, a fi îngăduitor cu slăbiciunile repetate ale unor elevi. Doresc să fiu bine înţeles, sînt un om rezonabil. Dar ţin la poziţia mea, la demnitatea faţă de clasă. Nu vreau să ajung ca elevii să spună : „Vin, nu vin la lecţii, ce-o să-mi facă ?! Pînă la urmă, trebuie să mă treacă !...**

Prof. **Gheorghe Bedereag,** de la Liceul „Republica", se aseamănă, cumva, cu colegul său de la „Alexandru Sahia", în modul de a privi acest aspect : **„Da, am lăsat şi eu corigenţi la educaţie fizică, 7 elevi. Cauza ? Îndărătnicia elevilor. Nu l-am văzut la lecţii aproape un an întreg !? Sigur, nu m-am limitat să „strig" catalogul, am căutat să intru în legătură cu familiile elevilor respectivi. Spre dezamăgirea mea, elevii cu pricina erau din provincie, locuiau la gazde, nu aveau o supraveghere strictă. Vă mărturisesc cu răspunderea omului care slujeşte la catedră de 20 de ani că o asemenea nereuşită mă lezează. După satisfacţii mari, — ca, de pildă, cu clasa a XII-a automatizări, 80% dintre elevi reuşind să treacă în învăţămîntul superior — iată, asemenea reculuri, care mă mîhnesc profund.** Lăsîndu-i corigenţi pe cei **în cauză, am nădăjduit să îi îndrept. Iar felul cum se comportă ei acum, în noul an şcolar, mă face să cred că am procedat bine"...**

Despre cele două situaţii prezentate mai sus, subliniem, izolate, am căutat să aflăm şi opiniile altor colegi de breaslă. Iată, în esenţă, opiniile exprimate:

Prof. **Aurelia Stoicescu,** Şcoala generală nr. 111 Bucureşti, inspectoare metodistă : **„Noţiunea de corigent la educaţie fizică nici n-ar trebui să existe. Am avut de-a lungul anilor copii cu unele deficienţe fizice, puteam să-i las deoparte. N-am făcut-o, ar fi fost nepedagogic. Dimpotrivă, i-am integrat clasei, le-am ales exerciţii pe măsura posibilităţilor şi nevoilor lor, i-am solicitat la organizarea lecţiilor. Fireşte, pot exista şi elevi mai greu de modelat. Oricum, e de datoria noastră să nu abandonăm lupta. Nu există reţete în materie de apropiere a elevilor de obiectul pe care îl predai, dar adevăratul pedagog se verifică tocmai în situaţii de excepţie".**

Prof. **Adam Sebessi,** Liceul nr. 2 de istorie-filologie Bucureşti : **„Elev corigent la educaţie fizică este un nonsens. De fapt, corigent a rămas nu numai elevul, ci şi profesorul care n-a ştiut să-l apropie pe elev de lecţie, de stadion, de sala de sport. Şi este de neînţeles, fiindcă mă întreb : oare ce obiect de învăţămînt este mai îndrăgit decît educaţia fizică" ?**

Prof. **Gheorghe Teşu,** Şcoala generală nr. 190 Bucureşti : **„Nu poate exista nici o motivaţie, pentru un elev care lipseşte sistematic de la orele de sănătate : Eu, ca pedagog, am datoria de a găsi mijloacele să-l atrag pe elev la lecţii ; altfel m-aş considera descalificat profesional..."**

Prof. **Mihai Donea,** Liceul industrial de transport Cluj-Napoca : **„Lucrez de mai bine de 15 ani la catedră. Şi, totuşi, n-am auzit de asemenea cazuri, n-am întîlnit. Obligaţia noastră este aceea ca prin sport să asigurăm elevilor o mare unitate sufletească, să creăm ceea ce se cheamă spirit colectiv, tratîndu-i pe toţi tinerii ca pe proprii noştri copii. Nu discutăm cazurile ieşite din comun, cum probabil că sînt şi unele dintre cele semnalate aici. Realitatea dovedeşte că nu este deloc greu să ai O CLASĂ ÎNTREAGĂ la sport, copiii fiind receptivi, prin natura vîrstei la exerciţiul fizic"**

Prof. **Sorin Popescu,** directorul Clubului sportiv şcolar nr. 1 Constanţa : **„A lăsa corigent un elev tocmai la educaţie fizică este, zic eu, o gravă greşeală de educaţie, pentru că îl îndepărtăm de la orele de sănătate. Să ne mai mirăm atunci că apar părinţi tentaţi să forţeze obţinerea nejustificată a unor scutiri medicale ? N-am obligat niciodată un tînăr să-mi sară, de pildă, 2,70 metri la lungime, de pe loc, cînd o asemenea treaptă o cer elevilor de la performanţă. Voi fi, însă, întotdeauna alături de el dacă-i voi vedea că manifestă interes, bunăvoinţă, străduinţa de a fi prezent în viaţa clasei şi la ora de sport, alergînd, sărind, aruncînd. Cît poate !"**

Prof. **Dan Buta,** Şcoala generală nr. 2 Drobeta Tr. Severin : **„Este sigur şocant ca un elev (sau mai mulţi !) să ocolească lecţia de sport. Doar patologic se pot ivi cazuri de respingere a nevoii de mişcare. Aceasta se poate întîmpla doar dacă noi,** profesorii, nu dovedim calităţi reale de pedagogi. **În mod curent, elevii înşişi vin să ne solicite să lucrăm chiar mai mult, să organizăm competiţii sportive peste calendarul stabilit. Cînd un elev absentează deliberat de la sport este un semnal de alarmă. Înseamnă că ceva nu este în ordine, că lecţiile noastre sînt piate, lipsite de conţinut. Ideea de continuă perfecţionare a muncii, pentru a realiza şi în acest domeniu o calitate superioară trebuie să se afle, de aceea, mereu în faţa noastră".**

Oprim aici dezbaterea noastră, cu o primă concluzie : **educaţia fizică este un obiect de învăţămînt care trebuie respectat ca oricare altul. Iată un adevăr pe care au obligaţia să şi-l însuşească toţi elevii. Şi tot ei se cuvine să fie convinşi că exigenţa cadrelor didactice are un scop bine definit, este în interesul dezvoltării armonioase şi călirii organismului în creştere.**

Stă în puterea profesorilor de sport să-şi apropie elevii, prin **lecţii temeinic pregătite şi care, prin dinamismul lor, să placă, să atragă, să asigure participarea spontană dar conştientă a întregii clase.** Cum se şi petrec lucrurile în marea majoritate a cazurilor. Fireşte, într-un colectiv de elevi se pot ivi şi „cazuri", tineri-problemă, elemente refractare la ordine, la disciplină, la respectul cuvenit omului de la catedră. **Calitatea sa de educator îl obligă pe profesorul de sport să nu abandoneze, să insiste, chiar dacă apar asemenea neajunsuri, luîndu-şi drept aliaţi masa elevilor, opinia sănătoasă a colectivului clasei şi familia. Pentru că, prin definiţie şi conţinut, educaţia fizică este un domeniu al pedagogiei.**

Dezbatere realizată de **Tiberiu STAMA**